

Deccal ile ilgili bulunan kehanet hususunda çok defa itirazlar ileri sürülmektedir. Dediklerine göre Deccalın Vâdedilen Mesih'ten önce ortaya çıkması gerektiği beyan edilmektedir. Deccal ortaya çıkmadığına göre, Vâdedilen Mesih'in zamanı da henüz gelmemiştir.

Deccal ile ilgili kehanetin, bütün diğer kehanetler gibi, tefsire tabi olduğunu hatırd tutmak gerekir. Kuran-ı Kerim'de şu ayetleri okuyoruz.

“Güneşi ve ayı ve bunların bana secde ettiklerini gördüm.”

“Rüyamda seni kurban ettiğimi gördüm.”

Bu iki ayette Yusuf ve İbrahim'in (A.S.) rüyalarından bahsedilmektedir. Bu iki rüya herkesçe malumdur. Her ikisi de önceden haber verdikleri olayların sembolüdür. Olayları önceden haber veren kehanetlere istikbalin sembolik tasvirlerinden başka bir nazar ile bakmak Müslümanlara yakışmaz.

Deccal hakkındaki kehanet ancak diğer hadislerin ışığında ve Allah'ın (C.C.) genel kanunları ışığında anlaşılabilir. Eğer, hadislerin dediği gibi, Vâdedilen Mesih geldiği zaman Hıristiyanlığın hâkim durumda bulunacağı doğru ise, bundan Deccal hakkındaki kehanetin zamanımızda kudret ve hâkimiyeti elinde bulunduran Hıristiyanlıkla ilgili olduğu neticesi çıkmaz mı? Bu kehanetler Deccalın ve Hıristiyanlığın muazzam birer kuvvet olacağını ve her ikisinin Vâdedilen Mesih'ten bir müddet önce ortaya çıkacağını anlatıyor. Aynı zamanda ortaya çıkması mukadder olan iki muazzam kuvvet pekâlâ aynı şey olabilir. Birbirinden farklı iki kuvvet aynı zamanda hâkimiyet kuramaz. Bu sorun, söz konusu iki isim aynı şeyin iki muhtelif ismidir diye düşünmek suretiyle çözülür.

Böyle düşünmenin isabetli olacağını gösteren mühim bir nokta şudur ki, Peygamber Efendimiz (S.A.V.) ümmetine, Deccal tehdidi ile karşılaştıkları zaman Kehf Suresi'nin ilk on ayetine

başvurmalarını tembih etmiştir. Bu surenin ilk on ayeti Hıristiyanlığı inceleyip onu reddetmektedir. On ayetten biri şudur:

“... ve Allah (C.C.) bir oğul edindi, diyenleri korkutmak ve sakındırmak için...”

Kuran-ı Kerim'in vahiy olunmasındaki maksat insanlığı ikaz etmek ve bu arada Allah'a maddi manada bir oğul isnat edenleri sakındırmaktır. Peygamber Efendimiz'e (S.A.V.) göre, bu ayetler Deccal tehdidini karşılamak için Müslümanlara rehberlik ediyor. Lâkin bahis konusu ayetler Hıristiyanlığın batıl inançlarını ortaya koyup onları reddetmektedir. Bu durum Deccal ile Hıristiyanlığın aynı şey olduğunu ispat etmez mi? Bir, hastalığın tedavisi hastalığa uygun olmalıdır. Deccal ile Hıristiyanlık iki ayrı şey olsaydı Peygamber Efendimiz (S.A.V.) Deccal tehdidi karşısında Hıristiyanlıkla ilgili ayetleri okumalarını ümmetine tavsiye etmezdi. Bu ayetler Deccal ile ilgili olmasaydı, onları okumaktan bir fayda sağlanamazdı. Bundan dolayı, bu da ispat ediyor ki, Peygamber Efendimiz'e (S.A.V.) göre bile Deccal'ın ortaya çıkması Hıristiyanlık propagandacılarının ortaya çıkması demektir.

Deccal konusunun hakkıyla anlaşılmasını güçleştiren en büyük engel Deccalın çok kudretli bir adam ve çok üstün vasıflı bir insan olduğuna dair birçok kimseler arasında mevcut olduğu görülen peşin görüştür. Ancak Arapça sözlükler bile böyle demiyor. İki muteber lügatte şunları okuyoruz:

“Deccal büyük bir zümrenin ismidir ki, sayılarının çokluğu sayesinde bütün dünyaya yayılacaktır ve bazı muteber müelliflere göre, üzerinde alışveriş yaptıkları mal ve eşyayı yerden yere taşıyan bir zümredir.”

“Deccal büyük bir zümredir.”

Bu tasvirler bugünkü Hıristiyan propagandacılarına uygun düşmektedir. Onlar kitaplarını ve insanları eğlendirip meşgul edecek sair vasıtalarını dünyanın bir tarafından başka bir tarafına taşırlar. Keza gittikleri yerlerde çeşitli alışveriş faaliyetlerinde de bulunurlar. Deccal kelimesinin

bir manası; haksız iddialar ileri süren bir kimse demektir. Bu tasvir zamanımızdaki Hıristiyanlık propagandacılarından ziyade kime düşer? Onlar insan olan İsa'yı (A.S.) Allah gibi göstermek iddiasında değiller mi? Aslında, Deccalın başka alametleri de vardır. O tek gözlü olacak ve yanında çok iri bir eşeği bulunacaktı. Hayvanın önünde ve ardında duman bulutları görülecekti. Bu tasvirler semboliktir. Tek gözlü deccal, manevi görüş kabiliyeti bulunmayan bir grup insandır. Manevi sembolizmde sağ taraf din ve fazileti gösterir. Deccalın sağ gözü yoksa manevi anlayışı ve manevi görüşü bulunmayan insanların sembolüdür. Deccalın eşeği en tipik modern taşıt vasıtası olan trenin sembolüdür. Hıristiyanlar tarafından Hıristiyan memleketlerinde icat edilmişti. Trenin düdüğü eşek anırmasına benzetilebilir. Yakıt olarak ateş ve su kullanır ve önünde ve ardında duman bulutları vardır. Hıristiyanlık propagandacıları dünyanın muhtelif yerlerine gitmek için onu kullanırlar.

Sembollerin ve kehanetlerin tefsir edilmesine kimse itirazda bulunamaz. Peygamber Efendimiz'in (S.A.V.) başından geçen bir olay bunun caiz olduğunu gösteriyor. Hadislerde okuduğumuza göre bir gün Peygamber Efendimiz, garip bilgi ve hünerlere sahip olduğu söylenen İbn Sayyad'ı görmeğe gitmiş ve bir müddet onunla görüşüp kendisine sorular sormuş. Bu sorulara verdiği cevaplardan, İbn Sayyad'da şeytani veya fitri bazı sezisler, içe doğmalar, bulunduğu anlaşılıyor. Peygamber Efendimiz'e (S.A.V.) refakat eden Ömer (R.A.), İbn Sayyad'ın kehanetteki Deccal olduğuna yemin etmiş ve onu öldürmek için kılıcını çekip yürümüş. Peygamber Efendimiz (S.A.V.) Ömer'in (R.A.) önüne geçip mani olunca, Ömer:

"Ya Resulallah, bana izin ver de boynunu kılıçla vurayım" demiş. Peygamber Efendimiz (S.A.V.): "İbn Sayyad Deccal değilse, onu öldürmek günahdır. Deccal ise, onu öldürecek sen değilsin, Mesih'tir" buyurdu.

Bu olayın ispat ettiği gibi, daha eski kehanetlerde zikrolunan Deccal alametleri semboliktir ve yoruma muhtaçtır. Ömer (R.A.), İbn Sayyad'ın deccal olduğunu söyleyince, Peygamber Efendimiz (S.A.V.) onu tekzip etmedi. Hâlbuki bizzat kendisinin Deccal hakkında anlatmış olduğu alametleri: yani Deccalın alnında "Küfür" kelimesinin yazılı olacağını, tek gözlü olacağını, Medine'ye ulaşamayacağını ve saireyi zikredebilirdi. Bu alametler İbn Sayyad'da mevcut değildi. O tek gözlü değildi; alnında "Küfür" yazılı değildi; Medine'ye ulaşmıştı ve bu şehrin içinde bulunuyordu. Asıl mesele şudur: Deccal alametleri bir sembol değilse ve onları harfi harfine zahiri manada anlamak lazımsa, Peygamber Efendimiz (S.A.V.), Ömer'i (R.A.) derhal neden tekzip etmedi? Neden tereddüt etti? Neden Ömer'e "Deccal tek gözlüdür, alnında "Küfür" yazılıdır ve Medine'ye giremez" demedi? Bu sebepten dolayı, İbn Sayyad'a kehanetlerin deccalı demek abesti. Peygamber Efendimiz (S.A.V.) Ömer'i (R.A.) derhal tekzip etmemesi, İbn Sayyad'ın deccal olduğu ihtimalini bir an için dahi düşünmüş bulunması ispat ediyor ki: Peygamber Efendimiz'e (S.A.V.) göre deccalın alametleri yorumlanabilir. Bu alametlerin harfiyen anlaşılması gerekir ve onların zahiri manalarından çok farklı manaları olabilir. Şayet Peygamber Efendimiz (S.A.V.) nazarında bile Deccalın alametleri yorumlanabiliyorsa, hiç kimse

bu çağın olaylarına arka çevirip zikredilen alametlerin harfi harfine gerçekleşmemesini isteyemez ve onların aşikâr olan sembolik manasını reddedemez.